

Illustreret Tidende.

Nr. 119.]

Udkommer hver Søndag.

— Kjøbenhavn den 5. Januar 1862. —

2 Rdlr. Qvartalet.

[3die Bind.

Indhold.

Charles Dickens. — Ugens Politik. — Windsor. — Stikker fra Australien, af Bob, VI (Stutina). — Hammeren paa Bornholm. — Meddelelser af blandet Indhold.

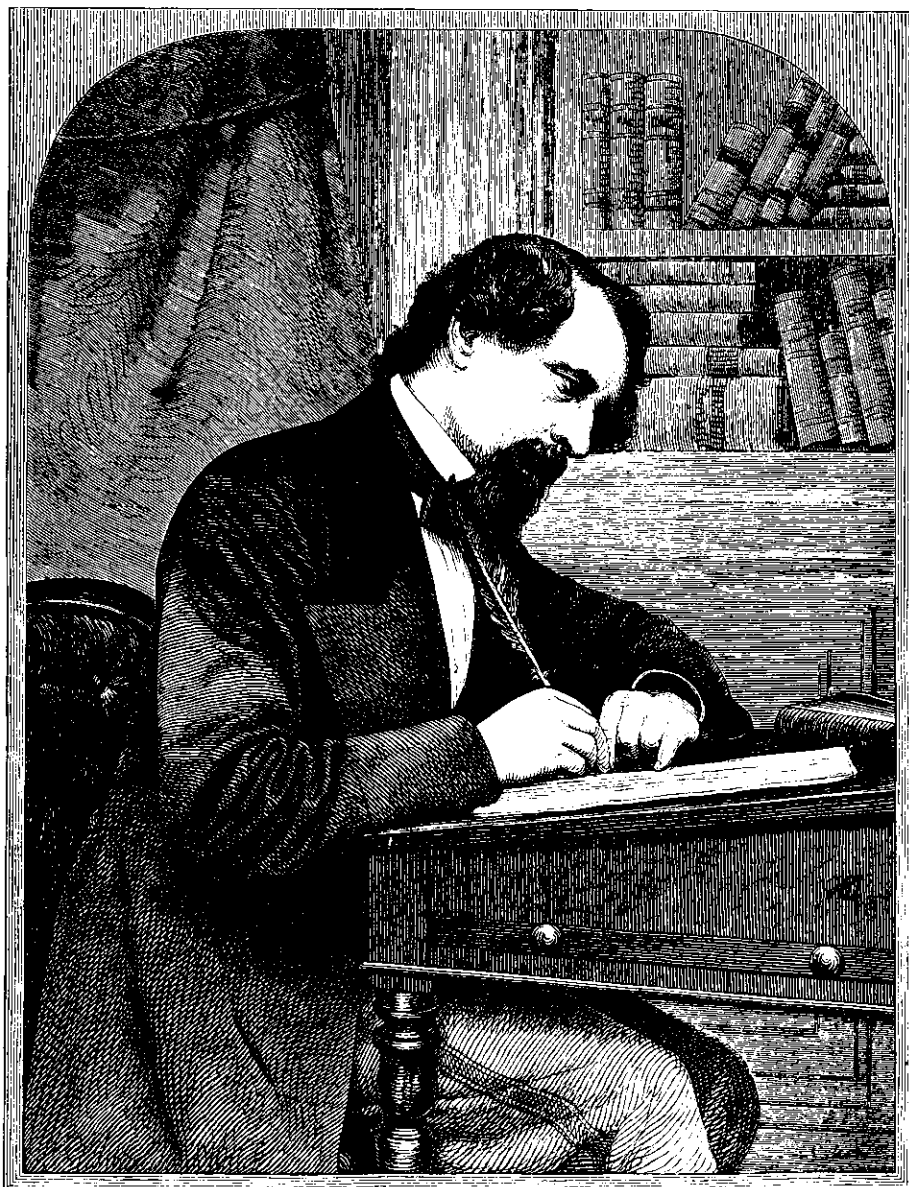
Charles Dickens.

Den Forfatter vil altid øve den sikreste, største og mest helbringende Indflydelse, der ikke blot indskrænker sig til at fremstille Verden, som den er, med dens Blanding af Godt og Ondt, men som tillige bestræber sig for at opstille og anbefale en anden Maalestof for vor Tænke- og Handlemaade, end det virkelige Liv i Almindelighed frembyder. Netop fordi Kjendskabet til de Former, hvori Uøselheden og Lasten i Almindelighed aabenbare sig, i saa ringe en Grad vækker vor Afsky, at vi undertiden betragte dem med Vigegydsighed, selv naar vi see de skrækkelige Resultater, bliver det ofte nødvendigt for Moralovens Talsmænd, at benytte Hyperboler i deres Skildringer. Og Charles Dickens er ikke blot en Romanforfatter, der med Held søger at underholde os i en ledig Time; han er tillige en social Reformator; og deri maa søges Grunden til, at han ikke sjældent fremstiller mere lastefulde, ørgjerrige og pengegridske Charakterer, end den i Hverdagslivet høstede Erfaring lader os opdage, og at han benytter de mest gløbende Farver til at skildre deres Handlingers sørgelige og forfærdelige Følger. Paa samme Maade og med det samme Maal for Øie bærer han sig ogsaa ad med de dydige Charakterer; han øver paa sin Viis poetisk Ketskerdighed, en Ketskerdighed, siger de Quincey, der adskiller sig fra den almindelige, menneskelige Ketskerdighed deri, at den sikrere naaer sit Maal og gjør stærkere Indtryk paa Gjenstanden, fordi den ikke har at bestille med det jordiske Livs gjenstridige Elementer, men med sine egne Skabninger og med et Stof, der lader sig paavirke af dens reneste Bestræbelser. Dickens er tilligemed George Sand en af Aarhundredets mest revolutionaire Digtere; han stræber, som sagt, ikke blot efter at forklaffe os en aandelig Nydelse, han optræder næsten i alle sine Bøger som en streng moralist og social Critiker; denne dobbelte Egenkab maa man ikke tabe af Sigte, naar man vil vurdere ham rigtigt, og maaskee har han endog i den sidstnævnte Henseende erhvervet sig største Anseelse blandt sine Landsmænd. Det er ikke blot hans Ven og Medbeiser, Thackeray, der stærkt betoner, at man bør betragte ham fra begge disse Synspunkter, men et af de bedste engelske Tidsskrifter har ogsaa sagt: Ibet Dickens følger et varmt og ædelt Hjertes

Bud, har han ved forskjellige Leiligheder ydet Moralitetens og Humanitetens Sag væsentlige Tjenester, han har helliget sig til at benlede Dyrskjomsordenen paa visse Modsigelser og Misbrug i den engelske Samsundsorden, som, saavidt man kan skjønne, hidtil vare undgaaede den officielle Narvaagenheds Blif. Og det kan ikke forundre os. Digteren er altid den sande Reformator — Skaber, Opfinder — og den sande Digter maa i Kraft af sit Geni virke reformatorisk paa sin Samtid. Mænd, som Dickens, der med poetisk Begavelse forbinde Menneftskundskab og en stærk Sagttagelse, maae høre Alt, hvad de see rundt omkring sig, op til det samme Standpunkt, paa hvilket de selv befinde sig, og Følgen heraf er atter, at om maaskee deres Bøger end undertiden blive lidt mindre sandshyulige, ere de dog i ethvert Tilfælde en stadig Protest mod de offentlige Institutioners Mangler.

Charles Dickens, som vist uden Overdrivelse kan kaldes Nutidens mest populære Forfatter, er født den 7de Februar 1812 i Portsmouth. Hans Fader, John Dickens,

beklædte et Embede under Marineministeriet, som forbrede, at han vereelvis skulde opholde sig ved de forskjellige Orlogsværfter, og Dickens fortæller, at hans Faders Bolig i Sheerness laae saa nær ved Theatret, at Familien fra Dagligstuen kunde høre Alt, hvad der foregik paa Scenen. Noget Tid efter Krigens Opbør opgav vor Forfatters Fader sit Embede og begav sig til London, hvor han fandt indbringende Værfæstelse som Bladreferent. Charles Dickens har saaledes lige fra sin tidligste Ungdom været indviet i den journalistiske Virksomheds Mysterier, og da hans Fader, der ønskede at sørge for hans Fremtid, foretog forberedende Skridt til at forklaffe ham Ansettelse paa en Sagførers Contoir, søgte den fremtidige Forfatter saamegen Afsky for denne tørre, aandsdræbende Værfæstelse, at han formaaede Faderen til at samtykke i, at han lagde Juraaen paa Hylben. Han var først Medarbejder af „The True Sun“, en ultra-liberal Avis, der paa den Tid førte en haard Kamp for sin Tilværelse, men senere fik han Ansettelse ved „Morning Chronicle“. Her vandt han ikke blot Anseelse som en fortrinlig Referent af de politiske Diskussioner i Parlamentet, men han aabenbarede snart et ganske andet Talent; i dette Blads Spalter optoges nemlig først hans Stikker af det engelske Liv, der senere (1836 og 37) udkom i to Bind med den velbekendte Titel: „Stikker af Bog“. Som Grund til denne Pseudonymitet fortæller han selv, at han havde en yngre Broder, der i den Grad lignede Moses i Præsten i Wakefield, at han gav ham dette Navn; men en lille Pige, der ikke kunde udtale Navnet tydeligt, forandrede Moses til Bozie eller Bog; denne Omstændighed foranledigede ham til at understøve den første Artikel, han vovede at offentliggjøre, paa denne Maade, og da Forsøget lykkedes, vedblev han at benytte det engang antagne Navn. Den Opsigt, som disse Stikker vakte, bevægede en Forlægger til at opfordre ham til at skrive en Bog, hvori nogle Søndagsjægeres Hændelser skulde fremstilles og illustreres af Seymour, en meget anseet, humoristisk Tegner. Saaledes udkom Pickwickklubben, der grundlagde Forfatterens Berømmelse og forklaffede Forlæggeren en stor Fortjeneste. Da Seymour, efterat Barket var begyndt, begik Selvmord, fortsatte Hablot Browne, en anden Kunstner, Illustreringen under Navn af „Phiz“. Imidlertid havde Dickens ægtet en Datter af Georg Hogarth, en musikalsk Forfatter, som i sit tidligere Liv havde staaet paa en fortrinlig Fod med Walter Scott, Jeffrey og andre literaire Notabiliteter i Edinburgh; men efter hvad man vil vide, er det ligesaa lidt blevet forundt Dickens, som tidligere Byron og som Nutidens i Nutiden, at ude det huuslige Livs Lykke. Efter Pickwickklubben udkom „Nicholas Nickleby“ og derpaa „Oliver Twist“, i hvilken Dickens, der hidtil fornemmelig havde været besjendt som

Charles Dickens.